

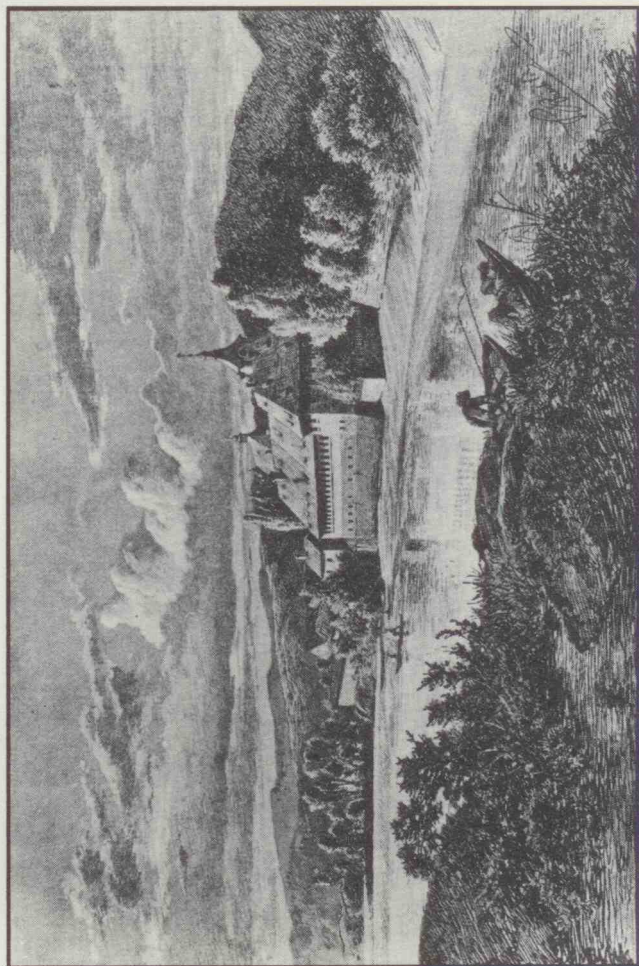
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘIHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

10.94

ROČNÍK X

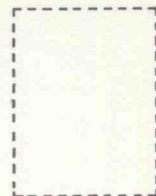
Kulkačko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘIHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **přijímání dražebních jistot**
- **poskytování bankovních informací**

Většinu těchto služeb poskytujeme již přímo v Dobřichovicích.

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93

Fax 991 10 41

INFORMACE Z JEDNÁNÍ OBECNÍ RADY

Obecní rada se sešla na svých pravidelných jednáních v září dvakrát.

Jedním z běžně projednávaných bodů jsou souhlasy s umístěním provozoven soukromých podnikatelů v obci. Rada vyslovila souhlas s umístěním provozovny rychlého občerstvení a prodejny potravin v Bezručově ul. a s provozovnou rychlého občerstvení v budově nádraží. Rada souhlasí s prodloužením povolení umístění provozovny fy Rokal-Fest - stavebniny ve statku do 30.6.1995. S touto problematikou souvisí i protest části obyvatel sídliště Za parkem podepsaných pod petici proti umístění herny v domě čp.628/629. Obecní rada proto rozhodla pronajmout tyto nebytové prostory pro účely prodejny.

Problémem naší obce je poměrně velký počet dopravních metod na místních komunikacích. Mnoho řidičů si plete nové vybudované silnice se závodními dráhami a nerespektuje na křižovatkách přednost vozidel přijíždějících zprava. Rada podala návrh na zřízení obývacích zón (jedna pro oblast V Luhu a druhá pro oblast kolem mateřské školy). Nyní se vyskytla možnost, že policie bude povolovat zřízení tzv.zpomalovacích hrubů, které jsou velmi účinné. Rada proto rozhodla zadat zpracování projektu umístění zpomalovacích hrubů kolem mateřské školy a v ul.Jiráskově, kde se bude dříždít nová vozovka.

Rada schválila vypsání zkráceného výběrového řízení na rekonstrukci rozvodu elektrické energie v budově obecního úřadu, kde došlo k vyhoření elektrického vedení. Rada dále souhlasí s rekonstrukcí kotelny v budově obecního úřadu.

Rada posoudila různé typy komunálních vozidel, které jsou na trhu, a rozhodla zakoupit komunální vozidlo Variant s valníkem a s nástavbou, která bude mít posypové zařízení a radlici k zimní údržbě vozovek. Stará mulťakara dosluhuje a její další opravy jsou neekonomické.

Rada souhlasí s pronajímáním pozemku bývalé obecní váhy, kat.č.706 včetně zděného domečku pro účely zřízení sběrné opravy obuvi spojené s drobným doplňkovým prodejem. Záměr pronajímámu byl již dříve vyvěšen. Cena pronajímámu Kč 30,- za 1 m² a rok. Doba pronajímámu 5 let.

Do jednání rady byl pozván ředitel firmy RT Signal, který informoval o podmínkách zřízení obecní televize. Vzhledem k tomu, že obecní rozhlas vyžaduje generální rekonstrukci a náklady na zřízení obecní televize by byly řádově stejné, rozhodla rada, že jako první krok požádá o povolení zřídit obecní televizi. Pokud bude získáno toto povolení je možno dále jednat o projektu místní televize.

Zřízení obecní televize kromě náhrady obecního rozhlasu poskytne mnoho dalších možností k rozvoji místní kultury a k přijímu dalších televizních programů, např. Premiery nebo ČT 2. Pro informovanost občanů by to znamenalo, že např. děmné v určitém hodinu by mohli na jednom kanále sledovat buď živé vysílání obecních informací, nebo sledovat písemné dokumenty, které by snímala kamera. Mimo tuto dobu by mohli prohlížet jiné místní vysílání nebo by tento kanál byl přepnut na vysílání jiných programů, např. těch, jejichž signál je v naší obci slabý (Premiera, ČT2 a pod.). Jednání bude dále probíhat.

Rada souhlasí s prodloužením kanalizace k zámku a k domu a provozovně paní Halenkové v stejném termínu, ve kterém bude probíhat výměna mostovky a oprava železničního přejezdu. Vybudování kanalizace spojené s překopem vozovky silnice III.třídy v délce 26 metrů bude zadáno firmě Albet bez výběrového řízení, protože jinak by nebylo možno stihnout jediný možný termín povolení překopu. Firma Albet provádí v tomto termínu pro Správu a údržbu silnic Praha-západ opravu mostovky.

Rada se pravidelně schází se stavební komisí. Tentokrát byly projednány dva body:

) K vypsání místního řízení o umístění stavby rodinného domu na parcele kat.č.2621/1 v ul. Lesní doporučuje stavební komise radě, aby obec zaujala stanovisko ve smyslu zápisu z jednání rady č.81, bodu č.2, tj.že před vydáním rozhodnutí o umístění stavby bude vypracován územní plán zóny.

) Rada a komise souhlasí se záměrem prodat pozemky kat.č.2888 a 2887, které budou využity k přestavbě stávajícího objektu zádné kulny na rodinný domek za podmínky, že budoucím majitel vyřeshí definitivní přístupovou komunikaci k těmto pozemkům. Záměr prodeje bude vyvěšen na veřejných tabulích a předloženo k projednání obecnímu zastupitelstvu.

Rada projednala průběh přípravy komunálních voleb. Starostka jmenovala zapisovatele místní volební komise, do které jmenovaly volební strany další členy. Komise se sešla 24. září k projednání kandidátních listin. Rada opět upozorňuje, že voleb se mohou účastnit pouze ti občané, kteří mají trvalé bydliště v Dobřichovicích a dále mají v občanském průkazu vyznačeno občanství České republiky. Pokud občanství ČR nemáte, je možné jej získat po předložení příslušných dokladů na našem obecním úřadě.

Obecní rada

* * *

MEZI AROGANCÍ A EKOLOGICKOU VÝCHOVOU

Možná vás to potkalo také: Naložil jsem plný vozík plastických lahví s tím, že do příslušného kontejneru vyložím a o kus dál do prázdného vozíku nakoupím. Do kontejneru jsem nedostal jedinou, láhve z něj už přetekly do okolí. Při marných pokusech mi padla do oka úřední vyhláška, hrozící mi 500 Kč pokuty, pokud láhve odložím vedle přetékajícího kontejneru na zem. Z možných variant řešení jsem volil tu, která zřejmě byla v duchu vyhlášky: Otočil jsem vozík a vrátil se s lahverní domů. Než jsem dojel a láhve znovu uložil tam, kam už se před tím nevešly, v obchodě zavřeli. Pro reakci na vzniklý řetězec situací jsem už neměl varianty řešení. Zbývalo jediné: strašně se naštval.

Drastické zvýšení cen za odvoz odpadků nás naučilo podle možnosti separovat odpad daleko účinněji, než selepší ekologická výchova. Výrobci obalů si sice mmou ruce, že se provallilo, nakolik je recyklace odpadů neekonomická a kolik separovaného odpadu končí na skládkách, o to treshuhodnější ale je všechno, co klade separaci odpadů překážky. Nebude každý tak bláhový, aby pod hrozbou pokuty čekal, až příslušná firma příslušné kontejnery vyprázdní. Někam přebývající odpadky zvrhne nebo v plynné podobě vypustí komínem. Kolem nedostatečně vyvážených kontejnerů stejně čisto nebude. Co tedy obec vyhlášenou pokoutou získá kromě pár pětistovek od (možná) přistěžených?

Ve vyspělejších zemích vstupuje mezi výrobce a spotřebitele stát a koloběh odpadů tak má tři podílů. U nás, kde o státní ekologické politice rozhodují především ekonomičtí ministři a kde podíl obalů v komunálním odpadu představuje jednu z mála položek, jimiž jsme se již vyrovnali s průmyslově nejvyspělejšími státy, platí stále zákon padajícího ..., fekněme odpadu. Výrobci na nás chrlí nevrtné obaly a nám nezbyvá, než za ně nejprve platit výrobci v ceně výrobku (cena láhve je například hlavní součástí ceny lahvovaných stohních vod), pak tomu, kdo je likviduje, a samozřejmě nepřímo skrze daně a zdravotní pojištění ještě za zmiňování následků poškozování životního prostředí. Cena za naše otrávené studně je vysoká. Nekupoval bych Dobrou vodu, kdybych nemusel. Nepodílel bych se na invazi plastických nápojových lahví, ve světě již zatlačovaných pomocí zatěžování výrobci povinností podílet se na jejich likvidaci, kdybych měl nezavádnou vodu z obecního vodovodu nebo alespoň z vlastní studně, o vratných lahvích nemluvě. Když už musím, chci láhve, za něž jsem zaplatil, alespoň bezplatně odevzdat tak, aby byly ještě k něčemu nebo alespoň dále neškodily. Když už ani to nemohu, očekávám od obce, že mi pomůže a nikoliv plivne do tváře pohružkou pokuty.

Nechej samozřejmě žít v obci plně povalujících se a větrem koulených plastických lahví. Nejsem to ale já, kvůli němuž se tu povalují. Což takhle pokoutovat raději firmu, která za to může? To, že jsme se tak rychle naučili separovat alespoň část odpadu, je příliš cenné. Nemůžeme si dovolit, aby nás úřednická arogance vrhla zase zpátky.

DolVol

* * *

PŮJDETE SI TAKÉ ZAHRÁT?

Pozn. red.

V minulém čísle jsme invěřjnili stanovisko občanů stáříšě Za parkem k záměru pronajmout nebytové prostory v domě č.p. 628/629 v Dobřichovicích firmě NEVADA GAME spol. s r.o. Pro nedostatek místa jsme nevěřjnili další článek k tomuto tematu. Mezitím obecní rada rozhodla zmiňené prostory pronajmout jako prodejnu. Následující článek, který zveřejňujeme bez úvodního odstave, týkajícího se herny firmy NEVADA GAME, tímto rozhodnutím ale neztratil nic na aktuálnosti. Herních automatů se již v Dobřichovicích i bez firmy NEVADA GAME usdíhlo dost.

*

Následující dopis se objevil před několika lety v anglickém časopise:

Začala jsem se velice bít o svého šestnáctiletého syna Nicka. Ve škole nikdy nevyňikal, ale vždy nosil slušné známky. Teď se však tak zhoršil, že učitelé nevidí důvod, proč by měl dále studovat. Byl také dobrým plavcem, vyhrál několik soutěží, ale přestal trénovat. Chodí osůnětý a špinavý. To ale není všechno.

Minulou neděli jsem vsala dřív než obvykle, Nick byl už v kuchyni. Rádio hrálo tak hlasitě, že mne neshýšel přicházet. Moje peněženka ležela na stole. Právě z ní vyndával desetilitrovou bankovku a strčil si ji do kapsy.

Ošklivě jsme se pohádali. Nakonec všechno přiznal. Blízko jejich školy je zábavní centrum se všemi druhy elektronických her. Mají takové názvy jako: "Temný větrálec" nebo "Vesmírný válečník". Vždycky jsem si myslela, že jsou neškodné, ale Nick tam chodil každý den po vyučování! Byl hraním těchto her tak posedlý, že dokázal okrádat i mě, svou vlastní matku, aby mohl za tuto pochýbnou zábavu platit.

Slibil mi, že už do herny chodit nebude, ale myslím, že už se stal obětí tohoto zlozyku a nemůže přestat. I když chci, nemůže. A on nechce. Zírátil zámem o všechno ostatní. Co mám dělat, abych mu pomohla?

Druhý článek je z odborného časopisu: Ve většině měst dnes můžete vidět mládež stojící u elektronických přístrojů zářivě blikajících, jak sestřelují vesmírné koráby z citích planet a sypou bomby na podivné přístery. Předpokládalo se, že to všechno bude škodit jen případným návšěvníkům z vesmíru, ale zdá se, že následky dále věžněji dopadnou do našich vlastních řad.

Mnoho mladistvých se stalo na hrách tak závislými, že se z tohoto zlozyku nedokážou vymanit. Hodiny a hodiny pevně svírají joy-stick nebo neustále tlačí na knoflíky označené "PAL" (FIRE). Od neustálého tlaku se jim vytvářejí bolestivá místa na prstech a dlaních. Hrají s takovým zanícením, že otázky nemají šanci se hojit.

Jiný problém způsobuje prudký pohyb zápěstí, který vede raketu přes obrazovku: svaly zápěstí a paže se pak zaměčují a oškápi. Těmto jev nazývají lékaři "zápěstí vesmírného bojovníka". Další nepřijemné bolesti a nemoci se objevují i v loktech a ramenou.

Alarmující případ sedmnáctileté dívky zveřejnil "Britský lékařský časopis". Hrála neorganizované elektronické hry více než dvě hodiny denně. Její otec opravoval hrací přístroje a dívka mohla používat diskety a programy z jeho dílny, kdy se jí zlíhlo. Jednoho dne při hře ztratila vědomí a upadla na podlahu, kde sebou začala dvoce škubat. Lékaři zjistili, že trpí neobvyklou formou epilepsie, způsobenou blízkým světel a určitým kmitočtu. (Převzato: Success at First Certificate, Oxford University Press, 1991.) Půjдете si také zahrát?

AŽ

Rada projednala průběh přípravy komunálních voleb. Starostka jmenovala zapisovatele místní volební komise, do které jmenovaly volební strany další členy. Komise se sešla 24. září k projednání kandidátních listin. Rada opět upozorňuje, že voleb se mohou účastnit pouze ti občané, kteří mají trvalé bydliště v Dobřichovicích a dále mají v občanském průkazu vyznačeno občanství České republiky. Pokud občanství ČR nemáte, je možné jej získat po předložení příslušných dokladů na našem obecním úřadě.

Obecní rada

* * *

MEZI AROGANCÍ A EKOLOGICKOU VÝCHOVOU

Možná vás to potkalo také: Naložil jsem plný vozík plastických lahví s tím, že do příslušného kontejneru vyložím a o kus dál do prázdného vozíku nakoupím. Do kontejneru jsem nedostal jedinou, láhve z něj už přetekly do okolí. Při marných pokusech mi padla do oka úřední vyhláška, hrozící mi 500 Kč pokuty, pokud láhve odložím vedle přetékajícího kontejneru na zem. Z možných variant řešení jsem volil tu, která zřejmě byla v duchu vyhlášky: Otočil jsem vozík a vrátil se s lahverní domů. Než jsem dojel a láhve znovu uložil tam, kam už se před tím nevešly, v obchodě zavřeli. Pro reakci na vzniklý řetězec situací jsem už neměl varianty řešení. Zbývalo jediné: strašně se naštval.

Drastické zvýšení cen za odvoz odpadků nás naučilo podle možnosti separovat odpad daleko účinněji, než selepší ekologická výchova. Výrobci obalů si sice mmou ruce, že se provallilo, nakolik je recyklace odpadů neekonomická a kolik separovaného odpadu končí na skládkách, o to treshuhodnější ale je všechno, co klade separaci odpadů překážky. Nebude každý tak bláhový, aby pod hrozbou pokuty čekal, až příslušná firma příslušné kontejnery vyprázdní. Někam přebývající odpadky zvrhne nebo v plynné podobě vypustí komínem. Kolem nedostatečně vyvážených kontejnerů stejně čisto nebude. Co tedy obec vyhlášenou pokoutou získá kromě pár pětistovek od (možná) přistěžených?

Ve vyspělejších zemích vstupuje mezi výrobce a spotřebitele stát a koloběh odpadů tak má tři podílů. U nás, kde o státní ekologické politice rozhodují především ekonomičtí ministři a kde podíl obalů v komunálním odpadu představuje jednu z mála položek, jimiž jsme se již vyrovnali s průmyslově nejvyspělejšími státy, platí stále zákon padajícího ..., fekněme odpadu. Výrobci na nás chrlí nevrtné obaly a nám nezbyvá, než za ně nejprve platit výrobci v ceně výrobku (cena láhve je například hlavní součástí ceny lahvovaných stohních vod), pak tomu, kdo je likviduje, a samozřejmě nepřímo skrze daně a zdravotní pojištění ještě za zmiňování následků poškozování životního prostředí. Cena za naše otrávené studně je vysoká. Nekupoval bych Dobrou vodu, kdybych nemusel. Nepodílel bych se na invazi plastických nápojových lahví, ve světě již zatlačovaných pomocí zatěžování výrobci povinností podílet se na jejich likvidaci, kdybych měl nezavádnou vodu z obecního vodovodu nebo alespoň z vlastní studně, o vratných lahvích nemluvě. Když už musím, chci láhve, za něž jsem zaplatil, alespoň bezplatně odevzdat tak, aby byly ještě k něčemu nebo alespoň dále neškodily. Když už ani to nemohu, očekávám od obce, že mi pomůže a nikoliv plivne do tváře pohružkou pokuty.

Nechej samozřejmě žít v obci plně povalujících se a větrem koulených plastických lahví. Nejsem to ale já, kvůli němuž se tu povalují. Což takhle pokoutovat raději firmu, která za to může? To, že jsme se tak rychle naučili separovat alespoň část odpadu, je příliš cenné. Nemůžeme si dovolit, aby nás úřednická arogance vrhla zase zpátky.

DolVol

* * *

K JEDNOMU NEKULATÉMU VÝROČÍ

"Město Mníšek pod Brdy si Vás dovoluje pozvat na oslavy výročí založení a vysvěcení kostela sv. Máří Magdaleny na Skalce", stálo na pozvánce, která letos pronikla i do dobrýchovických obchodů. V kulise obnovené skalecké pouti se v sobotu a neděli 16. a 17. července odehrály skutečně ústojně: slavnostní mše svatá, sloužená v poutním kostele na Skalce arcibiskupem Miloslavem Vlkem, čtveřice koncertů (příbramská swingová a jazzová skupina Experiment, pěvecký soubor Václav z Čisté u Rakovníka, folková skupina Bousal, houslistka J. Vlachová a violoncellista M. Ericsson), dětské představení, vernisáž výstavy obrazů V. Vaculoviče, k tomu zpřístupnění nádvoří mníšeckého zámku. Vrací se tradice nejslavnější pouti v regionu. Je spojena se svátkem sv. Marie Magdaleny a jí zasvěceným poutním kostelem na Skalce.

Kolem roku 1630 přišel do Prahy z brabantského města Maastrichtu Servác Engel. Zakoupil na Malé Straně u kostela P. Marie pod řetězem dům a zřídil při něm koželužskou dílnu, kterou díky v Praze dosud chybějící výrobě podešvové kůže brzy přivedl k mimořádné prosperitě. Jeho syn stejného jména byl za aktivní účast na obraně Prahy před Švédy povýšen roku 1651 do šlechtického stavu s přídomkem Engel z Engelflusu. Z právního sporu, vyvolaného konkurenty, vyšel engellovský monopol posílen. Rodina, ač procísařsky orientovaná, se také stala výhradním dodavatelem Valdštejnovy armády. Stále rozšiřované výrobě již nestačí pražská dílna, Engellové z Engelflusu se proto rozhlížejí po venkovském panství s většími dubovými porosty na výrobu třísila. Staroměstský primátor je upozornil na mníšecké panství, které již jeho vlastníci, Vrauslavové z Mitrovic, nebyli schopni ekonomicky udržet. Panství, vydrancované švédskými vojsky tak, že samotný Mníšek a vesnice Řitka a Chouzava zůstaly nějaký čas opuštěny, koupili Engellové z Engelflusu v roce 1655 za velmi výhodnou cenu 50.000 zlatých (soudní odhad z r. 1625 zní na 336.316 zl.). Okamžitě začali s obnovou městečka a vesnic panství a již v r. 1656 položili základní kámen nového zámku na místě staršího hrádku, vypáleného Švédy. Brzy po získání panství nechává Servác Engel budovat nákladem 600 zlatých kapli na Svaté Hoře u Příbrami, dodnes nazývanou Mníšecská.

Prodejem velkostatku Korkyně zbraslavskému klášteru získal Servác Engel 33.000 zlatých na uskutečnění dalšího ze svých záměrů. Týkal se výrazného vrchu, pohledově ovládajícího Mníšek, který již ležel za hranicí mníšeckého panství. Nejprve bylo tedy nutno odkoupit zalesněný pozemek od majitelů dobrříšského panství, hrabat Mansfeldů. V roce 1692 zde začíná jeden z největších českých barokních architektů Kryštof Dientzenhofer stavět s pomocí polního Jana Rektorise a Benedikta Spinery drobnou kapli. Stavba je dokončena o rok později, před 301 lety. O zasvěcení kaple bylo rozhodnuto od chvíle, kdy se zrodila myšlenka na její postavění: Servác Engel hrabě z Engelflusu byl od mládí velkým cítelem Máří Magdaleny. Dosavadní dientzenhoferovská literatura se příklami vesměs k tradované a dnes přímo nedoložitelné zprávě, že vyslal na svůj náklad Kryštofa Dientzenhofera do Sainte-Baume u Marseille, aby tam pořídil plány tamní svatyně Máří Magdaleny.

Máří Magdalena byla jednou z žen, které následovaly Ježíše ("Potom Ježíš procházel městy a vesnicemi a přídělně radostnou zvěst o Božím království; bylo s ním dvanáct učedníků a některé ženy uzdravené od zlých duchů a nemocí: Marie zvaná Magdalská, z níž vyhnal sedm démonů, Jana, žena

INFORMACE O VOLBÁCH

Vě dnech 18. a 19. listopadu 1994 se uskutečnila volba do obecního zastupitelstva. Proběhnou ve třech volebních okrscích a volby v obci bude řídit místní volební komise, složená ze zástupců volebních stran.

Předsedkyní volební komise byla vylosována MUDr. M. Hornychová, CSc., místopředsedou p. J. Janiš, mluvčí komise je mgr. J. Kratochvílová, členky komise pí. J. Pánková a M. Soltníčková, zapisovatel MíVK ing. P. Kyzlík. Na komisi se mohou občané obracet s dotazy, podněty, náměty i stížnostmi.

Volebním stranám bylo losem určeno pořadí a mají na kandidátních listinách tyto kandidáty:

1. Strana demokratické levice - kandidát MUDr. J. Hornych (1)
2. Sdružení politické strany a nezáv. kand. Česká strana sociálně demokratická a nezávislý kandidát (4) - ing. V. Chittussi, J. Štastný, ing. M. Německý, B. Kučera
3. Nezávislý kandidát D. Doležalová (1)
4. Nezávislý kandidát V. Brož (1)
5. Sdružení nezávislých kandidátů - Společnost Dobříchovice (9) - ing. D. Havlík, CSc, ing. M. Kadlecová, CSc, M. Brabec, ing. M. Hůlová, E. Geissler ml., mgr. H. Čapková, ing. J. J. Loos, mgr. P. Czumalová, doc. RNDr. E. Calda, CSc
6. Občanská demokratická strana (ODS) (15) - RNDr. V. Kratochvíl, CSc, ing. L. Šlika, ing. P. Kaplan, ing. P. Kecek, F. Kouša ml., doc. ing. J. Šanovec, CSc, J. Šimánek, J. Pokorný, M. Havel, D. Holíková, L. Hrudka, A. Vaněk, M. Polívková, T. Vokroj, M. Smitovský
7. Koalice politických stran - Křesťanská demokratická strana (KDS), Křesťansko demokratická unie - Česká strana lidová (KDU-ČSL), (15) - ing. M. Pánek, J. Kaucký, ing. J. Abel, B. Kaucký, J. J. Landa, V. Solníčka, V. Šedivková, M. Zelenka, Š. Machek, P. Winsor, V. Kubelka, O. Vrbenský, L. Pánek, ing. R. Tyleček, MUDr. Z. Hořchová

Celkem bylo registrováno 7 volebních stran se 46 kandidáty. V Dobříchovicích se volí 15 členů obecního zastupitelstva.

Volební strany 3, 4 a 5 řádně doložily svoji kandidaturu petičními listy.

O zveřejnění této informace rozhodla 24.9.1994 místní volební komise a toto sdělení není v žádném případě volební kampaní či agitací.

ing. P. Kyzlík, zapisovatel místní volební komise

Herodova správce Chluzy, Zuzana a mnohé jiné, které se o ně ze svých prostředků staraly." L. 8, 1-3). Spolu s Marií, matkou Jakuba mladšího a Josefa, a Salome byla přítomna Ježíšovu ukřižování i uložení do hrobu. Když šla tato trojice pomazat Kristovo tělo, našla hrob prázdný. Podle svědectví sv. Marka to byla právě Maří Magdalena, komu se poprvé zjevil Kristus po svém zmrtvýchvstání ("Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. Ona to šla oznámit těm, kteří bývali s ním a nyní truchlili a plakali." M 16, 9-10). Středověká legenda dokončila obraz kajčnice. Maří Magdalena, snoubenka sv. Jana Evangelisty, připlula podle legendy z 11. století spolu s Marií Kleofášovou, Marií, matkou Jakubovou, vzkrísleným Lazarem a jeho sestrou Martou do Marseille, aby sířila víru v Provence. Od středověku byla poutníky hojně navštěvována jeskyně, kde Maří Magdalena strávila 33 let kajčičho života. Právě této Svaté jeskyně se týká zmíněná tradice, podle níž Kryštof Dientzenhofer přivezl z Francie plány svatyně, potvrzené marsailským starostou.

V roce 1989 zpochybnil dr. Jan Royt¹ tuto tradici především srovnáním původní kaple v Sainte-Baume a kaple skalecké. Vyplývalo z něho, že Dientzenhofer mohl přivést nejvýše plán představeného průčelí a rozměry jeskyně. Průčelí obou kaplí mají některé shodné rysy, průbzuzná je také krajinná konfigurace, v níž se nacházejí. Vztah marsailské a skalecké svatyně je ale vztahem přírodního útvaru a architektonického díla. Jde tedy o evokaci, nikoliv přímou repliku. Dr. Royt také upozornil na blízký předstupeň skalecké kaple: Na Svaté Hoře u Příbrami nechal téměř o třicet let dříve, v letech 1665-1670, vystavět francouzský generál Jean de la Crone, jeden z významných obránců Prahy z r. 1648, kapli sv. Maří Magdaleny. Podobnost s kaplí na Skalce se netýká jen štukové krápnkové výzdoby a ústřední plastiky kajčící Maří Magdaleny. Připomeneme-li si, že doba stavby této svatohorské kaple se překrývá s dobou vzniku nedaleké kaple Neposkvrněného početí Panny Marie, tzv. Mnišské (1661-1667), budované nákladem Serváce Engela, je zřejmé, že pro poznání typu kaple-jeskyně, spojené s kultem Maří Magdaleny, nemusel Kryštof Dientzenhofer nutně navštívit právě jeho vzor, Svatou jeskyni u Marseille. Tento typ byl ostatně v Evropě poměrně rozšířený, jak ukazuje například kaple u Gutensteinu v Dolním Rakousku.

Program výzdoby interiéru plně odpovídá uvedenému typu. Stěny a klenbu pokryly krápnuky, provedené italskou technikou z visutých žlábkovitých tašek, připravených na stěny drátem a hřebíky, a omítnutých cementovou maltou. Interiér ovládala nadživotní dřevěná, bíle štafirovaná plastika kajčící Maří Magdaleny na hlavním oltáři s atributy poustevníckého a kajčičho života, lebkou, křížem a dítkami. V literatuře bývá bez přesvědčivějších důkazů spojována s dílnou Jana Jiřího Bendla. K poustevníckému životu odkazovaly také další plastiky v kapli: sv. Antonín Veliký a sv. Pavel Thébský, zakladatel poustevnictví v Egyptě, sv. Ivan a sv. Prokop, zemští patroni - poustevníci.

Zakladatelův záměr ale nebyl omezen jen na kapli. Zároveň s ní byl budován klášter, rekolleční² dům s kaplí Bolestné Panny Marie a hospodářské zázemí kláštera, zahrnující dnes již neexistující poplužní dvůr s chlévem pro 10 kusů hovězího dobytka, stodolou a dvěma seniky. Budoucí klášter zabezpečil Engel z Engelflusu ročním deputátem, zahrnujícím 12 korců³ žita, 4 korce pšenice, 3 korce hrachu,

¹ J. Royt, Poutní kaple na Skalce - dílo Kryštofa Dientzenhofera. *Umění XXVII*, 1989, s. 498-505.

² Rekollece (rekollece) = zbožné rozjímání.

³ Podle patentu z r. 1764 byla hodnota 1 korce stanovená na 93,58 l, 1 centi odpovídal 61,72 kg, 1 vědro 61,13 nebo 61,17 l, 1 sáh 1,778 m. Sud označuje nejčastěji objem přibližně 12 l.

4 korce ječmene, 12 korců ova, cent slaného másla, cent syra, vědro kyselého zelí, 70 sáhů dřeva a 12 sudů piva, pořídil pro něj soubor bohoslužebných rouch a předmětů a daroval mu 10.000 zlatých a svou rozsáhlou knihovnu.

Servác Ignác Engel z Engelflusu se již uskutečnění svého záměru na zřízení kláštera nad Mniškem nedočkal, zemřel 26. února 1704. Záměru se v souladu se závětí ujal jeho dědic Ignác Rudolf Karel. Obtížná jednání s pražským arcibiskupem nevedla k cíli a dokončený klášter tak zůstal pro neustupnost obou stran neosazen. Darovaný obnos a knihovna případně benediktinskému klášteru u sv. Mikuláše v Praze. Tradice spojuje s nesplněním poslední vůle krutý osud jejího vykonavatele, jemuž postupně zemřelo všech osm dětí. Přání zakladatele došlo svého naplnění až po více než půl století zásluhou hraběnky Benedikty Čejkové z Olbramovic, tehyné nového majitele panství, hraběte Ignáce z Unvertu. Zbožná hraběnka opustila mnišský zámek a ubytovala se v prázdném klášteře, aby zde žila podle řehole sv. Františka. Mezi kaplí a rekollečním domem nechala postavit čtmiřct zděných kaplíček křížové cesty a získala františkánského kněze, který denně konal na Skalce služby Boží. Skalca se postupně stávala zástavkou procesí, směřujících na Svatou Horu a do Prahy i do vzdálenějších poutních míst. Pro občerstvení a ubytování poutníků byla za klášterem postavena panská hospoda. Především ale hraběnka Čejková usiluje o osazení kláštera. Jednání s provinciálem řádu františkánů v r. 1757 byla úspěšná, pak ale nastoupily obvyklé průtahy, působené císařskou kanceláří a pražským arcibiskupstvím. Františkánský řád již jmenoval a vyslal superiора budoucího kláštera, ale až r. 1760 bylo po intervencích u dvora získáno povolení císařovny Marie Teresie. Odklady pražského arcibiskupství vyplnily ještě další dva roky. Nadační listina skaleckého kláštera tak nese datum 12. října 1762. Prohibující válka přinesla další komplikace, 23. května 1763 konečně proběhla instalace superiора, dvou františkánských kněží a jednoho bratra laika. Konečně osazený klášter zdokonalil své hospodářské zázemí a doplnil kapli o sakristii s hrobkou, kam byli pohřbíváni klášterní bratři a kde r. 1768 spočinula také hraběnka Benedikta Čejková z Olbramovic.

Josefské reformy se dotkly také skaleckého kláštera. V r. 1785 byl klášter de iure zrušen, nezbytnost skaleckých kněží v duchovní správě ale nedala klášteru zaniknout de facto, jen počet stálých obyvatel kláštera byl omezen na superiора a jednoho bratra laika. Dlouhá řada františkánských superiорů tak nebyla přerušena. Najdeme mezi nimi i osobnost významného numismatika P. Vincence Lichtblaua (1813-1887), s nímž jsou spojeny také opravy skaleckého areálu. Po roce 1920 nebyl již řád schopen klášter ekonomicky udržet a předal jej spolu s kaplí do vlastnictví Náboženské matice. Ta také organisovala rozsáhlou rekonstrukci v r. 1947, na níž tehdejší Zemský národní výbor vyčlenil částku 1,089,682,- Kč. Další dějiny kaple a klášterního areálu jsou již dějinami chátrání a záměrného ničení, které přivedly jedinečný barokní soubor na práh zániku. Hrozící zkáze unikla naštěstí většina uměleckých děl skalecké kaple a kláštera. Sousostí Piety s Maří Magdalenou, dílo Jana Brokofa, bylo nejprve přeneseno ze zchátralého rekollečního domu do kláštera a později našlo své místo ve výklenkové kapli při mnišském kostele sv. Václava. Do jeho interiéru se přestěhovaly také plastika kajčící Maří Magdaleny z kaple a vynikající nástěnná malba Petra Brandla z kláštera spolu s dalšími obrazy. K úspěšné rekonstrukci posledních let se na stránkách Kukátka ještě vrátíme.

Skalca se nezapsala do našich kulturních dějin jen jako místo setkání tří předních barokních umělců, Kryštofa Dientzenhofera, Karla Škréty a Jana Brokofa, k velkolepé výtvarné syntéze krajiny, architektury, malby a plastiky. Myslivna Emanuela Kulhána, mnišské rodák F. X. Svoboda a jeho žena

Růžena Svobodová vepsala toto magické místo také do dějin české literatury. Tema Skalky v díle F.X.Svobody by vydalo na rozsáhlou studii, z díla jeho manželky jmenujeme alespoň "skaleckou" novelu Pokojný dům a romány Černí myslivci a Pletížený klas. Především jsou tu ale časté návštěvy velkých osobností české slovesné, divadelní a hudební kultury. F.X.Šalda, Jaroslav Kvapil, Hana Kvapilová, Antonín Sova, Svatopluk Čech, Jaroslav Vrchlický, Rudolf Friml, Ignát Herman, Otakar Mářák, Ferdinand Peroutka, Vladislav Vančura - to jsou jen ti nejproslulejší z dlouhé řady.

L.P.

>>> O H L A S Y <<<

Ochlas redakce týkající se případu p.F.F.Velebila:

Redakce obdržela článek p.Františka Velebila, reagující především na text p.dr.V.Kratochvíla v minulém čísle a upozorňující na další nesrovnalosti při projednávání jeho žádosti. Vzhledem k tomu, že obsahoval také tvrzení, týkající se spojení okresního stavebního úřadu a obecního úřadu, možného střetu zájmů při zaměstnávání jednoho z členů obecní rady obcí a konkrétního jednání vedoucí dobřichovického pracovního stavebního úřadu Černošice, požádala redakční rada paní starostku a paní vedoucí zmíněného pracoviště o jejich stanovisko k článku pana Velebila. Oběma děkujeme za to, že naší žádosti v doslova sibienním termínu vyhověly. Naplnit záměr dostát pravdě tím nejčistším způsobem, tedy postavit text proti textu, tvrzení proti tvrzení, nám ale pomohly jen z menší části. Konečné rozhodnutí redakci usnadnila informace paní starostky, že na 28.9.1994 svolal odkresní úřad Praha-západ, referát regionálního rozvoje, v rámci odvolacího řízení jednání na OÚ v Dobřichovicích. Tento termín již bohužel přesáhl nejzášší možný termín odevzdání čísla do tisku. Omlouváme se tedy panu Velebilovi, že jeho článek nepřinášíme. Činíme tak pouze z uvedených důvodů, nikoliv na základě stanoviska stavebního úřadu, který "nedoporučuje redakci Kukátka,jako veřejnému sdělovacímu prostředku, jeho uveřejnění", ani na základě hrozby "nebezpečí stíhání pro trestný čin pomlvy dle § 206" trestního zákona č. 392/1992 Sb., kterou obsahuje stanovisko paní starostky. O výsledcích zmíněného jednání vás budeme informovat v příštím čísle. Problému se podstatným způsobem dotýká také článek p.JUDr.J.Vrabce, který následuje.

* * *

[8]

KUKÁTKO 10/94

Po letní dovolené jsem zakoupil Kukátko č. 9/94 a zjistil, že v obci probíhá jakási causa p. F. Velebila. Věc mne zaujala ne pro konkrétnost dané věci, ale hlavně tím, jak stále občané neznají svá práva, byť ta jsou zaručena i v Listině základních práv a svobod.

Zejména bych chtěl reagovat na článek pana dr. V. Kratochvíla, který podal stručný přehled, v souvislosti se stížností pana Velebila, jaké jsou kompetence orgánů a obce.

S obsahem článku, pokud jde o kompetence orgánů obce, soubhlasím, mám za to, že vystihuje rozdíl, kdy jde o rozhodnutí v kompetenci samosprávy a kdy o rozhodnutí v kompetenci státní správy.

V obou případech, na tom se jistě všichni shodneme, nelze při rozhodování pomšovat mj. zákony. Z formálně-právních důvodů však nemohu soubhlasit s některými tvrzeními v závěru článku, např. "Dá se v podstatě říci, že pokud obecní orgány neporuší zákon, není proti jejich rozhodnutí, týkající se samostatné působnosti obce, odvolání." Již v této větě je logický zádrhel. Odvolání není možné, kdo ale tedy přezkoumá, zda ony orgány zákon neporušily? Pokud orgán samosprávy rozhodl, byť v rámci své samostatné působnosti, a toto rozhodnutí se dotýká práv občana, která jsou zakotvena v Listině základních práv a svobod, lze použít ochranu Ústavního soudu tak, jak uvádí ustanovení § 1 odst. 2 úst. zákona č. 23/1991 Sb.

V cause pana F. Velebila jde o to, jaká práva jako vlastník má, aby své vlastnické právo mohl plně realizovat. Při nahlédnutí do Listiny základních práv a svobod zjistíme, že každý má právo vlastnit majetek, a že vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu (čl. 11 odst. 1). Vlastnictví však přináší i odpovědnost. V čl. 11 odst. 3 Listiny se uvádí, že "Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem".

Listina, pokud jde o omezení vlastnického práva, v čl. 11 odst. 4 uvádí, že nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

Z výše uvedeného, jakož i z preambule Listiny základních práv a svobod (v takovémto pořadí: ... uznávajíc neporušitelnost přirozených práv člověka, právo občana a svrchovanost zákona, navazujíc na obecně sdílené hodnoty lidství a na demokratické a samosprávné tradice našich národů, ...) nemohu soubhlasit s takovýmto kategoričným tvrzením v článku: "Existují případy, kdy zájem jednotlivce je jiný než zájem obecní, který má přednost." Stručně řečeno, ano, ale pouze někdy! Jenom tehdy, pokud přirozené právo člověka vlastnit, a tedy s předmětem vlastnictví nakládat dle své úvahy, by bylo zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy, nebo by poškozovalo lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru uvedenou zákonem.

Není možné omezovat občana, aby si na svém pozemku postavil stavbu, pokud to nebude na újmu (očividnou, prokazatelnou) druhých, nebude v rozporu se zájmy, které chrání zákon (např. zákonem vyhlášená chráněná krajinná oblast apod.) a nebude odporovat hlediskům hygienickým, zdravotním či ekologickým.

[9]

KUKÁTKO 10/94

Konečně, nemohu souhlasit s tvrzením v úplném závěru, že: "Může se však proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolat k Okresnímu úřadu. Pokud ani tam neuspěje, bude se muset smířit s tím, že ...". Poté následuje ironický dovětek. Toto tvrzení není pravdivé, rozhodnutí II. instance ve správním řízení není pro občana "konečná". Tento názor tu přezívá ještě z dob předlistopadových, autor opomenul závažnou skutečnost, kterou je již existující systém správního soudnictví, o čemž se, jak vidno, mnoho neví. Navíc stále lze v rámci mimoodvolacího řízení podat tzv. rozklad k Ministerstvu životního prostředí ČR.

Chtěl bych zmínit dvě skutečnosti, jednak možnost aplikování Listiny základních práv a svobod v praxi, a dále problematiku správního soudnictví.

Jak vidno, oboji se propletá i ve zmíněné cauze. Mnoho občanů si neuvědomuje jak významná je Listina základních práv a svobod (uvolena ústavním zákonem č. 23/1991 Sb.) i pro běžný život. Zřejmě tu stále přezívá chápání ústavníprávní normy jako čehosi pro praxi málo významného, ba pouze proklamativního, či zakotvujícího práva, jichž se vůbec nelze bez podrobnější zákonné úpravy domáhat.

Na rozdíl od minulosti je většina ustanovení Listiny bezprostředně platným právem, lze se tedy na ni u soudů a dalších orgánů přímo dovolávat a není třeba vyčkávat vydání běžných zákonů, které by ji prováděly. Důsledně se vychází z přirozenoprávního pojetí lidských práv.

Být někteří označili práva a svobody v Listině za "plevel", stala se součástí Ústavy ČR. Záleželo nejen na ústavních orgánech, politických organizacích, ale i (a zejména) na celé občanské společnosti a na každém z nás zvláště, zda se Listina opět nestane jen prázdnou proklamací, jakousi právní okrasou.

V českém právu je nutno chápat správní soudnictví jako překrum zákonosti správního aktu prováděný soudem, nikoli jako souzení, vykonávané správními orgány.

Požadavek soudní kontroly zákonosti správního aktu, byť i nebyl heslem, které se po listopadu 1989 psalo na prapore, byl zcela samozřejmý, protože je orgánickou součástí, ležící v základech právního státu.

Průlom způsobila Listina základních práv a svobod, která stanovila, že "Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak". Tímto se po více než čtyřiceti letech obnovila tzv. generální přezkumná klauzule. Je zatím skutečností, že ji občané nevyužívají.

Případy, kdy je vyloučena možnost domáhat se, aby rozhodnutí správního orgánu bylo přezkoumáno soudem (§ 248 odst. 3 občanského soudního řádu) jsou taxativně v zákoně uvedeny (v oboru stavebního zákona jde pouze o územní rozhodnutí o chráněném území a o stavební uzáveře, o příkaz k odstranění stavby, o nařízení provedení neodkladných zabezpečovacích prací vlastním stavby a o nařízení vyklizení stavby), v ostatních případech se může svého práva domáhat občan soudní cestou. Tato cesta může být dlouhá, ale jediné ta je zárukou nestranného a spravedlivého posouzení rozhodnutí správního orgánu.

JUDr. J. Vrabc

Třetím rokem probíhá v ZŠ Dobříčovice v Raisově ulici AEROBNÍ GYMNASTIKA (forma rytmické gymnastiky při moderní hudbě; o tom, jaký pozitivní vliv na rozvoj organismu má aerobní gymnastika v moderní podobě, bych vás musela informovat v samostatném příspěvku; velmi lítnuji, že mnoho lidí má představu o tomto sportu jako o nezdravém hopsání), která má své pravidelné návštěvníky. Abychom své cvičení zveřejnili, předvedli a hlavně ukázali, nakolik jsme zlepšili svou kondici, rozhodli jsme se uspořádat celodenní sčítání, které jsme nazvali AEROBIC MARATHON. Přesto, že aerobie je cvičení pro obě pohlaví, zatím nemá v Dobříčovicích zástupce z řad mužů (na rozdíl od Spojených států). I MARATHONU se tedy účastnily pouze ženy a dívky.

Akce se konala 24.9.1994 v sobotu. Program byl následující: 9⁰⁰-11¹⁵ LOW IMPACT + HIGH IMPACT AEROBIC (nízký a vysoký aerobie) - poslední módou v aerobii je spojování prvků do vazeb, což jste mohli sledovat v 1. a 2. hodině cvičení.

11²⁰-13³⁰ JAZZ DANCE, MODERN DANCE - nácvik předvedení krátkých choreografií. Forma sportu pro ty, kteří rádi tančí.

14⁰⁰-16⁰⁰ KONDIČNÍ GYMNASTIKA s prvky aerobního cvičení - posilování s náčiním na stanovištích prokládané aerobicem.

16³⁰-18³⁰ P CLASS a AEROBIC - závěrečný "nášup" na výdrž, v poslední 1/2 hodině protažení. Končili jsme v 18⁴⁵ vyhlášením vítězů a předáním cen. Toto vše se odehrálo v suterénních prostorách ZŠ v Raisově ulici, které nejsou pro takovou akci příliš vyhovující. Je zde nedostatečně větrání a pro větší počet cvičících jsou příliš malé. Přesto jsme vedení školy velice vděční, že jich můžeme pravidelně využívat. Dovoľte mi touto cestou poděkovat panu řediteli STEJSKALOVÍ za ochotu a pochopení pro naše věci.

Nyslím, že účastníci i diváci budou se mnou souhlasit, napíšu-li, že atmosféra byla fantastická od začátku až do konce. Soutěžící byly rozděleny na dvě kategorie. Zletilé a nezletilé. Nezletilé dívky cvičily pouze 4 hodiny. Zletilky 8 hodin. V průběhu programu byly zařazeny pauzy na pití, návštěvu toalety a oběd. Porota vše ostře sledovala. Pro všechny soutěžící byly zajištěny iontové nápoje, juice, minerálky a tekutá strava (ULTRALOSS). Celou akci sledoval lékař. Cvičenky byly hodnoceny z několika hledisek:

1) celková výdrž, 2) správné provedení pohybu, 3) udržení rytmu a 4) zvládnutí choreografie. Rozdávaly se trestné body, aby bylo vůbec možné vyhodnotit 3 nejlepší v obou kategoriích. Přesto měla porota velikánské dilema. "Medaili by si totiž zasloužily VŠECHNY," řekla hlavní rozhodčí paní Svata ELEFANTOVÁ. A my ostatní členové poroty se k jejímu výroku můžeme jen přidat.

VŠECHNY ŽENY I DÍVKY VYDRŽELY AŽ DO KONCE! Zástupkyňe nezletilé kategorie byly velmi zklamány, když musely po 4. hodině vyklidit pole. Věřím, že by také vydržely až do konce, ale slovo lékaře je rozhodující. Doufám, že se nevzdají aerobii jen proto, že zrovna nevyhrály 1., 2. nebo 3. místo. Vyhrály by všechny, kdyby se hodnotila pouze chuť cvičit, vůle a výdrž.

A teď dvě důležitější informace. Představuji vám všechny statečné účastnice:

I. kategorie (nezletilé)

1. HORÁKOVÁ Pavla
2. JAROSOVÁ Klára
3. KLÍMOVÁ Kristína
- KOUDELOVÁ Petra
1. SLIVENECKÁ Lenka
- ZÁRUBOVÁ Hanka

II. kategorie (zletilé)

1. CARVANOVÁ Míša
- HRUBÁ Andrea
- JANSOVÁ Blanka MUDr.
3. KALIBOVÁ Lucie
- KAČÍRKOVÁ Miluška
1. KOUŠOVÁ Dana
- KÝHOŠOVÁ Pavla
- ŠOLKOVÁ Míša
- TOMKOVÁ Hanka
- (2. místo nebylo hodnoceno)

a děkuji touto cestou oběťavcům, kteří s námi do akce šli s velkým nadšením a úplně nezjistně:

- hlavní rozhodčí: Svatava ELEFANTOVÁ
- cvičitelé: Pavla SVOBODOVÁ (Praha)
- obsluha cvičičích: Zdena BAŤKOVÁ (Praha)
- lékařský dozor: MUDr.NÁMEŠNÝ Ivan (Praha)
- prodej vstupenek a obsluha: ZAJKR Bohoušek
- hudba: Jirí CALDA ml.
- videozáznam: Zbyněk PASTRŇÁK

Poděkování patří také smíšenému zboží "ZEMAN" se sídlem v Karlíku za poskytnuté zboží.

Úplně na závěr bych se chtěla zmínit o finanční stránce akce. Veškeré ceny, nápoje, filmy, pozvánky, plakáty, náčinní atd. byly pořizovány z peněz, které jsem vybrala za cvičení během června a prázdnin. Startovní bylo vypsáno 40,- Kč a vstupné 20,- Kč za osobu. Očekávala jsem větší zájem, ale možná byla špatná propagace. Vrátila se pouze 1/2 nákladů. Díky všem, co přišli povzbudit.

Zvu všechny ostatní na pravidelné hodiny AEROBICU a také na 1. ročník "MARATHONU" v roce 1995.

Za všechny nadšence -

Martina Caldwellá - Hubová

Na bubny, trouby, píšťaly,
housličky, harfy, cymbály
zahrajte veesele;
varhany, loutny at znějí,
kterak mohou nejlíběji,
chvalme Spasitele,
světa Stvořitele.

(Adam Václav Michna z Otradovic)

Trouby či housličky sice v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku v sobotu 3.9. chyběly, zbylého se přisedším a poslouchajícím dostalo v míře vpravdě hojně. Komorní soubor Ludus musicus (tentokrát ve složení: Helena Inquortová, Magdalena Roubová, Tereza Matlová - soprán; Anna Matlová - alt, přičná a zobcová flétna, Tereza Pavelková - díky zafacovanému prstu pouze alt, jinak též zobcová flétna, kytara; Kristina Matlová - alt, hoboj, zobcové flétny; René Inquort, Jan Krásil, Karel Křenek ml. - tenor; Josef Paul - bas, Jiří Paul - bas, tympán, zvon, Kamil Kyzlík - varhany, spíneť) pod vedením Františka Běhoumka (kytara) zde představil nový, takřka dvouhodinový koncertní program, nazvaný Slavnosti roku, s nímž hodlal vbrzku i překročit naše hranice (o berlínském zjezdů písme níže).

Název Slavnosti roku leccos napovídá. Program oscilloval okolo tří významných křesťanských svátků - Vánoc, Velikonoc a Letnic. Zazněly písně a skladby středověké (Ave, maris stella, Sampsonis honestissima presagia) i renesanční (Jan Campanus Vodňanský), díla barokních autorů (Rovenský, Míchna, B.Finget, Jan Dismas Zelenka, F.X.Brixl), nakonec i drobnosti autorů 19. a 20. stol. (V. Jírovec, A.Dvořák, L.Janaček). Řada z nich již někdy v podání souboru (v některé z jeho předchozích sestav) zazněla, současný nesporný růst této sestavy "Ludusu" (miměň samozřejmě kvalitativní, ostatně kvantitativně ty děti rostou tak, že jeden nevěří svým očím) dovolil podstatně přepracovat některé úpravy či vrátit se k verzím uváděným v minulých (dospělých) sestavách. Doplnkem byly písně jen jaksí volně k této kostře připojené (Ursula speciosa, Svatý Václav, Sydus coeli prodigiosum), či několik skladeb "světských" (ty úvozovky neclávají zadní vrátka pro interpretaci možně skryté symboliky (např. Kalina, Běží malý zajíček). Hlavními prameny koncertu byly (kromě již zmíněných autorů, Franusova kancionálu, královéhradeckého rukopisu zvaného Speciálník) rukopis vyšebrodského kláštera H 42, sepsaný r.1410, ale bezpochyby zachycující tradici minimálně 14. stol., a unikátní sborník Písně vjroční, tisk vydaný v Praze r.1537 a zachovaný v jediném exempláři v univerzitní knihovně ve Vratislavi (č.303523). Zejména u skladeb z těchto dvou pramenů vynikla lehkost a svěžest jak samotné úpravy, tak provedení, postaveného kromě hlasů na velice funkčním začlenění kytary, fléten i rytmických nástrojů. Jistě nejen díky kouzelné akustice zněl soubor ve většině skladeb překvapivě čistě a lehce. Náročný kritik by sice mohl vytýknout některá problémová místa zejména v dílech barokních skladatelů (Michna, Zelenka), nutno si však uvědomit,

že soubor zvládá tuto velice náročnou barokní polyfonii v komorním obsazení (kdy se žádný ze zpěváků nemůže uchýlit pod mílosrdnou ochranu ostatních, je sám se svým hlasem, musí si věřit, musí ho dovést do konce jsa přitom stále součástí celku). Markantní byl zejména jasný interpretační názor, podpořený suverénním zvládnutím jemných dynamických a rytmických odstínů, nadhledem a vyhraností, k níž přispěla nepochybně i bohatá koncertní činnost souboru během léta. Koncert byl překvapivě vypointován dvěma bombónky. Nesmírně písobitvou Janačkovou úpravou písně Kačena divoká a skladbou A. Dvořáka (na text V. Háalka) Vyběhla bříza bělička, reprezentující kus poetického a přesvědčivého klasického muzikantství. Zdálo se, jako by v ní právě toto soubor objevil.

Neméně zajímavou kapitolou byla sólová vystoupení. A. Matlová (příčná flétna), K. Matlová (hoboj) a K. Kyzlík zahráli skladby Bohumila Fingera (1656-1723), Vojtěcha Irvonce (1763-1850) a Františka Xavera Brixho (1732-1771). Bylo to příjemné zpestření programu, zejména když všechny skladby byly zahrány s chutí, pohodou a na velice solidní technické úrovni.

Závěrem: vystoupení souboru Ludus musicus přineslo výsledky nepokojného leč tvrdšího hledačství zejména jeho vedoucího Františka Běhoumka a kus poetického muzikantství, vycházejícího z tvrdé práce, nikoli z laciných vnějších efektů. Sluší se na závěr poděkovat všem, kteří přinesli svou hřívnu ku zdatu tohoto hezkého odpoledne, muzikantům, panu faráři P. Josefu Pecinovskému, všem pomocným rukám a stejnému měru i posluchačům, kteří neváhali změřit svými kroky či koly alej spojující Dobříčovice s Karlínem.

WP

Letos na jaře hostil Ludus musicus Soubor zobcových fléten hudební školy Berlín-Steglitz (o jejich úspěšném koncertě v Řevnicích jsme psali v prázdninovém čísle). Nyní na oplátku odjel Ludus koncertovat ke svým berlínským kolegům a přátelům. Poslyšte, jak zájezd viděly samotné děti. (Převzato z kroniky souboru.)

NA BUBNY, TROUBY, PÍSTALY II

Aneb Ludus musicus v Berlíně hostem Musikschule Steglitz.

Ve čtvrtek 15.9. jsme přesně ve 12 hodin obtíženi kufrý, batohy, jídlem a pitím nasedli do super autobusu značky Renault pana Hasmana z Příbrami. Naskládali jsme se do něj a za pár minut odfrčeli. Chvli trvalo, než jsme se dostali přes hranice, proješli Dražďanami a najeli na dálnici směr Berlín. V Berlíně jsme zaparkovali pod Steglitzskou radnicí (Steglitz je část Berlína a má asi 180.000 obyvatel) a čekali na pana Čecha, který v Musikschule Steglitz učí hře na violu a pochází ze Všenor. Spolu s ním jsme jeli ke škole. Tam si nás rozebrali rodiče našich hostitelů a zavezli do svých příbytků. Celé páteční dopoledne a kus odpoledne (do 16⁰⁰ hod.) jsme měli volno. Tedy byli jsme se spolu s rodinami

[14]

KUKÁTKO 10/94

porozhlédnout po Berlíně. V 16 hodin byl sraz u hudební školy a do 19 hodin jsme zkoušeli. A pak to začalo. Nejdřív slavnostní projev zástupce starosty Steglitzu. Bohužel si naše vystoupení neposlechli až do konce, protože musel po 2. písniče odejít kvůli nějaké důležité činnosti.

Koncert proběhl celkem dobře. Přišlo se na nás podívat hodně lidí a všem se to moc líbilo. Potom následovalo krátké občerstvení, kde jsme se nadiábli a šli domů. V sobotu ráno jsme měli chvilku volno a pak jsme jeli na prohlídku Berlína, kde nám o všem pověděl pan dr. Beneš. Pergamské museum jsme museli zvládnout za dvě a půl hodiny, a tak jsme nestihli vše, co jsme vidět chtěli. Pak jsme jezdili po Berlíně s panem Čechem a objížďeli spolu s německým souborem všechny zajímavosti. Večer jsme byli pozváni do pizzerie, kde jsme bloumali nad jídelním lístkem, kterou pizzu si máme vybrat. Večer jsme šli raději dřív spát, protože nás následující den čekala dlouhá cesta zpět do Čech. Ráno jsme měli volno. Ve 12 hodin zase sraz u školy a nakládání bagaží do autobusu. Pro vzpomínku nás pan učitel se všemi vyfotil a my za stálého mávání odjeli ze Steglitzu.

>>> AGENTURA JÉPIÉPÉ HLÁSÍ <<<<

Jak nás informoval dr. X.Y., známý podbrdský archeolog, došlo při hledání tajné chodby vedoucí údajně z hradku Karlík na hrad Karlštejn k významnému objevu. Při vykopávkách v brunšovské lokalitě Na vyhlídce narazil se svými spolupracovníky na dlouhý, hladký, válcovitý objekt o průměru několik centimetrů, jehož oba konce se ztrácely v okolní hornině. Badatel vyslovil hypotézu, že se jedná buď o část ocasu vyhnulého ptakoještěra, anebo o pozůstatek kanalizace z keltského osídlení. Jak nám dále sdělil, krátce poté, co byl k ověření této domněnky objekt rozdělen příčným řezem na dvě části, ohlásila řada majitelů telefonních stanic, že jim nejde telefon. Dr. X.Y. rezolutně vyloučil možnost, že by se jednalo o jeho zavinění; v celé události nespátuje nic podivného, neboť k poruchám místní telefonní sítě prý dochází stejně každou chvilku a nezávisle na jeho výzkumech. Dle jeho názoru za to mohou samotní telefonní účastníci, kteří neustále někam volají a opotřebovávají tak telefonní vedení; navíc prý také ohlašují závady, až když k nim dojde, a nikoli předem. "S takovýmto přístupem telefonních účastníků jsem se v žádné ze starověkých civilizací nesešel, přesto však budu na odtajnění tajné chodby i nadále pracovat a nenechám se odstrašit!", ujistil nás dr. X.Y. závěrem.

HgS

>>> I N Z E R C E <<<<

Věnuji sazenice keřů z mé malé zahrádky - skalník (*Cotoneaster bullatus*) a tavolník (*Spiraea x vanhouttei*), molhu přidat i návod k pěstování. M.Hornychová, Na vyhlídce 749. Zn. "jen do dobrých rukou".
K 10/94 - 01

[15]

KUKÁTKO 10/94

**DVEŘE K REKLAMĚ
O T E V Ř E N Ě**

samolepicí nápisy
tabule, vývěsní štíty
cedulky
písmena
světelná reklama

Černošice, Vrážská 332 (proti nádraží) tel/fax 6434 680

PECKO
S.r.o.

*Zavolejte!
prijedeme!*

K 10/94-02

FIXA & VLACH

TOPENÁŘSKÉ A VODOINSTALAČNÍ SLUŽBY

- instalace a opravy topení, vody (i v plastech), odpadů
- včetně projektů tep. izolací, náletů, zemních prací
- chemické odstraňování usazenin z uzavřené topení a vody

Tel.: 991 2387, 991 1527

K 10/94 - 03

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1994

Sotukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun

každé další slovo 2 koruny

do 20 slov 50 korun

každé další slovo 5 korun

celá strana 900 korun

1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky

každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce

nebo ve Filii E Vyrobanky v Dobříčovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1003035/3240.

Při větších plátcích (celostránkové inzeráty) fakturou.

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.32.1002585,
nová registrace č.32.10028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E. Calda,
PhDr.V. Czurnalo, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Malí (předseda). Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto
čísla 20.9.1994, uzávěrka příštího čísla 20.10.1994. Adresa: Jihl. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobříčovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, Š+V Shop v ul. 5.května, novinový stánek u nádraží koloniál p.Glittera v Zelené ul., prodejna
paní Nešporové u mostu.

**TISK
KALIBA**

U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX